Din TOATA LUMEA

O victimă a raționalizării alimentare din Anglia

URIAȘUL

Jan van Albert vedetă de music-hall și don Juan de circ

Mare amator de „fenomene" și „monștri" de tot felul, publicul englez se delectează acum privindu-l și aplaudându-l pe Jan van Albert, uriașul olandez, care-și expune cei 2 m. înălțime ai săi în cursul unui turneu prin Regatul Unit.

In ciuda beneficiilor pe care le realizează în felul acesta van Albert este însă nemulțumit: nu are hrană îndestulătoare. Mult trâmbițatul spirit ospitalier englez pare să nu fie la înălțime de această dată; Ministerul Alimentării nu i-a acordat decât rația obișnuită de care se bucură și cetățeanul britanic de rând și care, bineînțeles, nu prevede 6 ouă, 750 gr. șuncă și 10 plăcinte dulci zilnic, pentru micul dejun. Or Jan susține că pentru el această reprezintă doar o rație minimă de întreținere, așa încât se va vedea nevoit să denunțe contractul cu diverși manageri englezi și să părăsească Anglia.

Vestea îi va întrista desigur pe admiratorii lui van Albert — și în primul rând pe admiratoarele sale care par a fi numeroase, socotind după corespondența bogată pe care o primește încă din timpul când era număr de atracție la un circ din Olanda. Dealtfel van Albert și-a procurat și soția-, prin corespondență și se pare că înțelegerea domnește între ei: ea nu-i face scene de gelozie, iar el îi cedează uneori fărâmituri din suplimentele alimentare ce i se acordă.

DESTINE DE OAMENI DELA „PERIFERIE"

„...și toată viața asta,— și ce a fost și ce este și ce va fi încă — nu e zadarnică!"

de M. Zlatogorov

Flăcău dela țară, neștiutor de carte, Mihail Mahnev, a venit să lucreze la șantier la Magnitogorsk, pentru a face „ceva parale". Impreună cu el — era în 1930 — au pornit la drum încă vreo câțiva din sat — săpători, dulgheri și tencuitori. Așa plecau după câștig în fiece vară muncitorii sezoniști.

Șantierul nu le-a plăcut.

Era o căldură asiatică. Praful se ridica în nori negri care astupau gura și ochii. Nicăieri, nici un colțișor umbros, nici o înghițitură de apă.

In baracă, o înghesuială de necrezut: familiștii locuiau la un loc cu holteii.

— Când veneai de la lucru era groaznic — povestea Mahnev. Unul râdea, altul plângea, unii jucau cărți, alții cântau și cântecele acestea erau apăsătoare — toate numai de dor

Minerii sovietici sunt mereu în primele rânduri ale întrecerii socialiste.

Minerii bătrâni și cei tineri sunt satisfăcuți de munca lor căci planul anului 1947 a fost îndeplinit cu mult înainte de termen.

Cei dintr'un sat cu mine — povestește Mahnev, — mi-au spus: „Mișca, hai acasă".

Omul se transformă

La început am vrut s'o șterg, dar pe urmă m'am răsgândit. Tocmai atunci s'au început lucrările de terasament pentru prima baterie de cocs M'au numit brigadier. Am încheiat pact de întrecere socialistă cu un tovarăș și așa am rămas la Magnitka.

Iar apoi am început să învăț: mai întâi în fabrică, apoi la cursurile serale ale institutului de pe lângă fabrică; am dat examenele, am primit diplomă și am devenit inginer...

In seara convorbirii noastre, Mahnev se pregătea să se ducă la Palatul Culturii unde se dădea un spectacol de operă. Nu l-am reținut. Am preferat să mă duc la bibliotecă. Am luat o carte și am deschis-o la întâmplare.

Era cartea „Inainte!" a lui Valentin Cataev. In acele pagini se vorbea de Iscenko, brigadierul betoniștilor. Soarta lui semăna leit cu aceea a lui Mahnev. Realitatea par'că prelungea acțiunea cărții.

Cataev îl-a înfățișat pe Iscenko într'un moment de răscruce a vieții acestuia. Muncitorul sezonist de eri devine conducătorul unei brigăzi de frunte. Iscenko luptă pentru recordul mondial în turnarea betonului; cu specialiștii americani dela firma „Mac Key" au negat cu hotărâre orice posibilitate de a se da drum furnalului în asemenea condițiuni. Americanii au asigurat că pornirea furnalului în timp de iarnă e în contrazicere cu experiența universală a întreprinderilor metalurgice. „Asta e nebunie curată, e mai presus de puterile omenești, gerurile vă vor ucide".

Dar cei din Magnitogorsk n'au plecat urechea la toate aceste „sfaturi" și „avertismente".

Ei au mers înainte pe drumul lor și au învins.

Totul e pentru ei, pentru copii

Tema Magnitogorskului de azi este tema idealului bolșevic biruitor. Pe locul vechilor barăci și cocioabe au apărut clădiri cu mulțe etaje.

Copăceii debili cu aspect jalnic, sădiți cândva la un „subotnic pentru înverzire", s'au transformat azi în copaci puternici cu coroane bogate și verzi. Iar copiii miilor de Iscenko copiii născuți în barăci, aceia care în primele lor jocuri se învârteau printre rezervoare și excavatoare, care respirau praful și fumul șantierului, sunt astăzi mari. Toate aceste case noui, parcuri, școli și cluburi sunt pentru ei.

Nimeni nu se îndoiește că micuții vor deveni oameni învățați, oameni folositori, cetățeni civilizați ai Statului Sovietic, căci toate drumurile le sunt deschise.

Maistrul a mai vorbit și despre viitorul Magnitogorskului.

— Crezi că Magnitka este numai fontă, oțel și nimic altceva? Nu omule! Vor veni la noi după mere după struguri. Avem vreo 100 de hectare de grădină!

— In ceeace privește vița de vie — bineînțeles e doar un gând — observai eu.

— Numai gând? — zâmbi el șiret. Las' să fie numai gând. Dar odată ce acest gând este inscris în plan, va fi așa cum vrem noi.

Oamenii noștri de frunte, educați în ideologia sovietică — nu sunt simpli visători. Ei sunt visători dar și luptători.

Fenia, soția lui, deși însărcinată, la parte la „subotnice". Deși locuiesc într'o baracă întunecoasă și lipsită de aer, cu ochii gândului, ei întrevăd viitorul, minunatul oraș de mai târziu. Își așteaptă cu pasiune copilul... „și toată viața asta, — și ce a fost și ce este și ce va fi încă — nu e zadarnică. Toate astea ce se fac sunt pentru ei, pentru micuțul care nu-i încă pe lume, dar care va veni. Neapărat va veni".

Am închis cartea și m'am gândit la Mahnev, care, în acele clipe, ședea cu soția și fiica sa în sala de spectacole a splendidului Palat al Culturii și asculta muzica. Visul nu l-a mințit pe acest om.

Nu te lăsa pradă gândului...

Ivan Letniov, un țăran sărac din județul Tambov, a venit acum 15 ani pe șantierul din Magnitogorsk — „să-și caute norocul". Omul acesta a crescut la țară, între oameni la care s'a înrădăcinat de[illegible] atitudine neîncrezăt[illegible] orice năzuință d[illegible] viață mai bună [illegible] auzea dela bă[illegible] lăsa pradă g[illegible] avea mai [illegible] noi... [illegible] pest[illegible] m[illegible]

Revista „AMERICA"... și minerii americani

Pentru uzul cititorilor sovietici Serviciul de Informații al Statelor Unite, editează în limba rusă revista „America". In paginile acesteia se vorbește mult de „strălucitele izbânzi" ale patriei dolarului, precum și de viața fericită a muncitorilor, cărora le este hărăzit să trăiască la adăpostul „democrației" americane. Se pare că nici nu mai poate fi vorba de viață obișnuită, ci de un adevărat raiu pe pământ...

Numai că în ciuda numelui său cu rezonanțe oficiale, Serviciul de Informații nu este la curent cu ultimele statistici ale Ministerului de Industrie american și cu atât mai puțin cu cele publicate de Uniunea sindicatelor miniere. Căci primul recunoaște creșterea progresivă a mortalității în rândurile muncitorimii americane, datorită accidentelor de muncă, catastrofelor și altor „întâmplări neferi-

cite". Iar ziarul Uniunii sindicatelor miniere „United Main Workers Journal" a aflat că media anuală de morți și răniți — în cursul producției — înregistrată în anii războiului în rândurile minerilor a fost de 63.615, ceeace reprezintă cam 17% din totalul muncitorilor mineri, din Statele Unite. Semnificativ este faptul că această cifră este de 2½ ori mai mare decât ceea a mediei anuale de pierderi suferite de armata americană în timpul ultimului război mondial.

Marea cu apa cea mai sărată

Marea Roșie are apa sărată, din cauza că într'o regiune extrem[illegible] roasă, unde apa foarte repede. In[illegible] nu se varsă nici viu, ea fiind Mediterana și

In Cehoslov[illegible]

In Iugoslavia

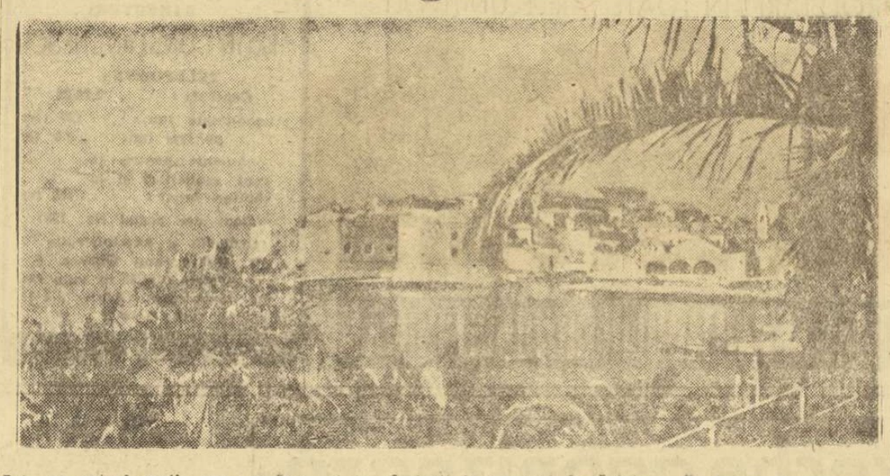

Iată un peisaj exotic care te face să te gândești la tinuturi depărtate... Și totuși suntem în Iugoslavia la Dubrovnic, pitorescul port de pe coasta dalmată.

Se schimbă harta

1.381 de orașe noui au apărut pe Harta Uniunii Sovietice în cursul celor 30 de ani, dela întemeierea Statului Sovietic. Zeci de noui orașe din acestea figurau cel mult pe hartă ca mici cătune, cum ar fi Stalinabad, capitala republicii Sovietice Tadjikia, care a fost clădită pe locul unde a fost satul Rușambe.

Multe orașe au apărut în locuri altă dată pustii. Și nu orașe mici, ci puternice centre industriale ca Magnitogorsk, Balkase, Moncegorsk, Kirov, Stalinogorsk și altele.

Jumătate din aceste noui orașe sunt situate în republicile naționale, dovedind egala grijă pe care o are statul sovietic, față de cele mai îndepărtate, până la cele mai apropiate colțuri ale țării sale. Felul cum aceste orașe sunt așezate, ne arată și cât de mult s'au desvoltat orașele industriale din U.R.S.S., ca urmare a realizării integrale a planurilor cincinale staliniste.

Chiar în timpul războiului de apărare a Patriei, au fost construite zeci de orașe în Ural, unde fuseseră evacuate numeroase întreprinderi industriale.

O afacere extraordinară

Nici nu s'a anunțat bine anul trecut descoperirea de către societatea engleză „Union Godfield" a unor importante zăcăminte de aur și febra speculanților de bursă cu acțiunile a fost în plină desfășurare. S'a constituit un consiliu de administrație, s'a instalat un mare birou în centrul Londrei, cu multe telefoane și s'au tipărit acțiuni al căror curs a început să crească, fiind căutate de mulți oameni dornici să facă avere.

Afacerea mergea strună când deodată Consiliul de Administrație întrunit într'o ședință de lucru dă un comunicat în care anunță că știrea descoperirii filonului de aur fusese mincinoasă. Ancheta deschisă mai apoi stabilește că mostrele de aur fuseseră foarte bine falsificate.

Intr'o bună dimineață toți acționarii care și plasaseră banii în aceste acțiuni și așteptau zilnic cu sufletul la gură cotele bursei s'au trezit deci păcăliți.

S'a evaporat aurul acțiunile au devenit hârtii fără valoare.

Și câte afaceri cu răsunet consilii de administrație birouri funcționari și palate zgârie nori nu se bizuie în țările capitaliste doar pe un mit, pe un svon ori bazat pe naivitatea oamenilor prostiți de goana după îmbogățire ușoară, rapidă, fără muncă!

Fiscul și fantomele

Revista „News Week" scrie că percepția orașului Ansly — Hise din Anglia a primit din partea unui onorabil proprietar de case o cerere foarte originală. Domnul B. Key cere fiscului să se reducă impozitul pe proprietățile clădite, pentrucă într'una din casele sale s'ar fi încetățenit niște fantome, ceeace îngreuiază închirierea ei.

Fiscul, e lesne de înțeles n'a putut aproba cererea, fără să verifice temeinicia susținerilor. Consilierul comunal Richards s'a ocupat în persoană cu cercetările de rigoare și după ce a petrecut o noapte întreagă în casa lui Key, a confirmat în totul susținerile petiționarului.

In orice caz trebue să spunem că ideea d-lui Key nu este rea. Desigur că în curând se va spune tuturor șomerilor din Anglia, că palatele mari ale lorzilor, unde și-ar putea găsi adăpost multe mii dintre ei, sunt locuite de fantome, poate și cu... contract în regulă.

Planta, un puternic aliat al omului

Eram deprinși să socotim că plantele nu sunt altceva decât un element al decorului care ne înconjoară.

Dar iată că știința le descoperă și alte trăsături.

Introducând sub un clopot de sticlă o ramură de măslin alături de un pahar a cărui apă e populată de milioane de bacterii și organisme celulare, vom afla ceva nou și interesant: după 15—20 minute, toate vietățile, nevăzute cu ochiul liber, din paharul cu apă, au murit.

Chiar dacă înlocuim ramura de măslin cu una de brad, fag, salcie, lămâi ș. a. rezultatul va fi acelaș.

Ceapa usturoiul, hreanul și ridichea date pe răzătoare, în câteva minute omoară bacilii [illegible]ifteriei holerei și tifosului [illegible]tematic.

[illegible]ul sovietic B. P. No[illegible]at 15 ani la rând [illegible]elor de a ucide [illegible]descoperit că [illegible]dau niște [illegible]denumite [illegible]ute de Phy[illegible]t în [illegible]din repre[illegible]aurit" a[illegible]bach, a [illegible]20 de [illegible]de o [illegible]i-au [illegible]case. [illegible]a o[illegible]tea [illegible]in[illegible]a

Un chilipir pentru Grecia

Agenția [illegible]te in[illegible]

Ghinionul lui Harvey Jones

Câți nu visează să-și îndrepte soarta printr'un câștig la loterie? Așa și negrul Harvey Jones, cetățean al Statelor Unite. Dolari, el nu avea prea mulți, totuși s'a decis să investească unul într'un bilet de loterie și, într'adevăr norocul i-a surâs. A tras lotul cel mare, a câștigat un automobil, un automobil nou, nouț. Organizatorii loteriei, dezorientați în primul moment de faptul că norocul l-a găsit demn tocmai pe un negru și-au regăsit însă foarte repede cumpătul luând pur și simplu, tragerea dela început. De astă dată, câștigătorul a fost un alb, iar lui Harvey Jones i s'a restituit cu mărinimie... dolarul, pe care-l cheltuise.

Fott-ball pe motociclete

In Moscova s'a făcut de curând un match de football pe... motociclete. Mingea ceva mai mare decât mingea obișnuită a jocului, era urmărită de jucători pe motociclete. Motociclistii bat mingea cu piciorul, cu capul și — când le vine la îndemână, chiar cu motocicleta.

Vârsta nu se citește pe fața omului — ci în sufletul său!

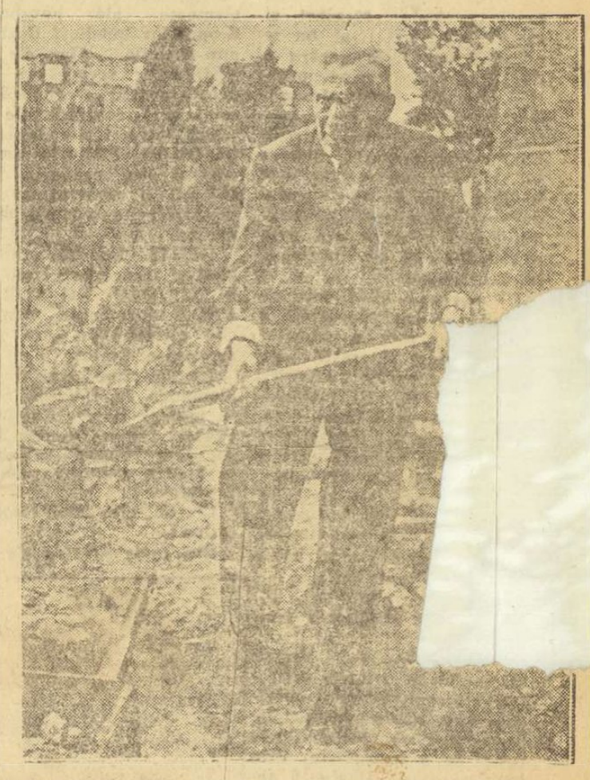

Ludwig Solski este cel mai mare actor pe care-l are Polonia, și totdeodată cel mai bătrân actor din lume: are 94 de ani. Dar sufletul îi este tânăr și valitatea lui n'a scăzut cu nimic, nu înțelege să stea deoparte de truda zilnică și de munca constructivă a compatrioților săi. Iată-l lucrând la curățirea străzilor din Varșovia de urmele dureroase le cotropirii fasciste. Mai să se ia la întrecere și tinerii pionieri polonezi!

New-York în preajma Crăciunului

Numeroși cetățeni americani își vor sărbători Crăciunul în stradă

de I. Lapițki

Aspectele contradictorii, caracteristice pentru orașele din țările capitaliste, se vădesc îndeosebi de puternic la New-York, adevărata capitală a Statelor Unite ale Americii.

O stradă mică îngustă, nu prea lungă. Aci se găsesc: bursa din New-York, o mulțime de bănci, societăți de asigurare, clădirea de 39 de etaje a Companiei „Banker's Trust" și clădirea de 70 etaje a Companiei „Bank of Manhattan". Aceasta este Wall-Street. De aci [illegible]ntind fire nevăzute către [illegible]te colțurile lumii, se înoadă [illegible]gi, se organizează complo[illegible] împotriva democraților [illegible]re.

[illegible]r. 23 se află așa numita [illegible] Morgan", proprietatea [illegible]i mari oligarhii finan[illegible]e simbolizează puterea [illegible]cii imperialiste.

[illegible]cunoaște-o mai bine, [illegible]noaște mai îndeaproape departamentele și palatele [illegible]ark Avenue de pe [illegible]o și din alte cartiere ale New-Yorkului, [illegible]ba avea impresia [illegible]aș nu există nici [illegible]uințe, că aici a[illegible]nă a fost rezolvată [illegible]Aceste aparta[illegible] obiceiu pustii [illegible]i lor, — baze [illegible]și alți mari [illegible]u au fiecare [illegible]nă, ci chiar [illegible]din repre[illegible]aurit" a[illegible]bach, a [illegible]20 de [illegible]de o [illegible]i-au [illegible]case. [illegible]a o[illegible]tea [illegible]in[illegible]a

Cât vreo 38 de came. — o simplă colibă".

Aceasta este felul [illegible] a Judoca al unui milion[illegible]a Dar în New-York locuiesc 7,5 milioane de oameni, dintre care majoritatea sunt muncitori și mici funcționari.

Cartierele muncitorești, locuite îndeosebi de negri, chinezi, italieni, prezintă un contrast viu cu cartierele bogate. In cartierele muncitorești se întâlnesc adesea case strâmbe, dărăpănate, gata parcă să se prăbușească. In [illegible]mărunțele mici, supraîncărcate, se adăpostesc numeroase [illegible]milii de muncitori — albi, negri, chinezi originari din Porto-Rico, — veniți aici în căutarea unei bucăți de pâine.

In vizuinele din Bowery, în Harlemul negrilor, cartierul chinezesc din Est-Side și multe alte cartiere new-yoreze, sute de mii de oameni duc astăzi un traiu jalnic. Aici mortalitatea este foarte mare, ajungând să întrecă de trei ori procentul mortalității din întreg orașul.

Însuși primarul New-York-ului, O'Dwyer, a declarado curând că 250.000 de familii din New-York trăiesc în case nelocuibile. Unii socotesc chiar că această cifră ar fi foarte modestă".

De fapt însă, criza de locuințe este provocată în mare parte în mod artificial: corporațiile marilor proprietari au nevoie de ea pentru a obține desființarea controlului asupra chiriilor.

De curând proprietarii au obținut votarea unui proiect de lege care permite majorarea chiriei cu 15%, ea reprezentând acum 55% din venitul mediu lunar al unui salariat. In ziua următoare proprietarii au și dat chiriașilor un ultimatum: sau acceptă sau eliberează locuințele.

Dacă te plimbi acum pe străzile New-York-ului, poți vedea adesea cum prin ferestrele caselor sboară perne și saltele, iar în urma lor ies pe ușile acestor case femei plânse, descompuse, ținându-și copiii de mână.

Ziarele din New-York publică tot mai des fotografii de felul acestora: lângă maldărul de lucruri aleătuit din tot avutul lor, stau sub cerul liber, un muncitor, nevastă-sa și tot acolo dorm, încolăciți copiii...

Această situație nu există însă numai la New-York. Iată un exemplu din viața unui muncitor din Chicago. Thomas Hart, un zidar în vârstă de 47 de ani, tată a 8 copii care a fost evacuat în stradă împreună cu familia sa, proprietarul vânzând casa în care ei locuiseră timp de 5 ani. Hart a petrecut câteva nopți prin grădinile publice din oraș apoi zidarul și-a „instalat" familia într'un automobil pe jumătate distrus, iar după aceea într'un garaj părăsit.

Cu toate că în Statele Unite clădirile nu au avut de suferit de pe urma războiului, și nici o casă de acolo nu a fost distrusă de o bombă sau de un obuz, totuși mai mult de o treime din populația Statelor Unite au locuințe îndeobște recunoscute ca fiind de nelocuit, — clădiri întunecoase, gata să se prăbușească oricând care nu îndeplinesc cele mai elementare condiții de higienă.

După datele Congresului Organizațiilor Industriale (C.I.O.), 3 milioane de familii din Statele Unite locuiesc în clădiri nesigure, iar 7,5 milioane de familii au nevoie grabnică de locuințe noui.

Astfel înțeleg stăpânii Wall-Street-ului să rezolve la ei acasă problema locuințelor, — problemă de pe urma căreia suferă zeci de milioane de cetățeni americani.